

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni din 27 iunie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, declarat de inculpatul

Toderici Veaceslav XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 06.05.2016 pînă la 27.06.2016;

Instanța de apel de la 13.07.2016 pînă la 15.11.2016;

Instanța de recurs de la 17.01.2017 pînă la 23.05.2017;

Instanța de apel de la 10.07.2017 pînă la 01.11.2017;

Instanța de recurs de la 12.01.2017 pînă la 14.02.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, din data de 27 iunie 2016, Toderici Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și condamnat la o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că inculpatul, Toderici Veaceslav, în timp ce se afla la domiciliul lui Straistă Ion, amplasat în s. Coșernița, r-nul Criuleni, cu scopul dobîndirii ilicite prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul că deține atelier de tîmplărie în or. Cricova, mun. Chișinău și poate în termen de un an de zile să confecționeze un iconostas la prețul de 14 000 euro pentru biserica din s. XX, r-nul XX, sub pretextul cumpărării lemnului, a însușit inițial, la data de 23 septembrie 2009, suma de 5 000 euro, care îi aparțineau lui Oglindă Mihail și care conform cursului oficial al BNM constituiau suma de 82 987,50 lei după care, insufliînd încredere pentru confecționarea unor elemente pentru iconostas și asigurându-l pe Oglindă Mihail că lucrarea va fi finisată în termenul indicat, a mai solicitat încă suma de 4 500 euro, sumă care la data de 16 februarie 2010 i-a fost transmisă lui Toderici Veaceslav de către Straistă Ion și care conform cursului oficial al BNM constituiau suma de 78 134,40 lei, însă pînă în prezent iconostasul așa și nu a mai fost confecționat și transmis bisericii din s. Coșernița, r-nul Criuleni, iar banii primiți de către inculpatul, Toderici Veaceslav XXX, pentru confecționarea iconostasului au fost de către el însușiți, cauzînd în acest mod părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 161 121,90 lei.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul, Toderici Veaceslav, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporții deosebit de mari”.

3. Împotriva sentinței, procurorul a înaintat apel, prin care a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui Toderici

Veaceslav recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și condamnat la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, să-i fie stabilită și sancțiunea penală complementară, în formă de privare de dreptul de a administra afaceri pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului s-a invocat următoarele motive: deși instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului, Toderici Veaceslav, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, nu a luat în considerație că norma dată prevede sancționarea persoanei cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, astfel instanța de fond urma obligatoriu să-i aplice inculpatului, Toderici Veaceslav, pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate.

3.1. Împotriva sentinței a înaintat apel și avocatul, Sergiu Spoială, în interesele lui Toderici Veaceslav XXX, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Toderici Veaceslav să fie achitat din motivul faptă acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În motivarea apelului declarat, avocatul, Sergiu Spoială, în interesele inculpatului, Toderici Veaceslav, a invocat următoarele motive:

- instanța de fond a ignorat totalmente declarațiile lui Toderici Veaceslav, și nu a luat în considerație situația în care în anul 2009, mai multe persoane, au ajuns la o înțelegere cu privire la efectuarea unui obiect din lemn contra unei sume de bani, această înțelegere a fost semnată de către toate părțile în actul de comandă. Respectiv la (vol.I; f.d.8), este actul convenit între părți, prin care se confirmă voința părților cu privire la prețul și termenul de executare a obiectului contractului, însă termenul concret pentru executarea lucrării nu a fost specificat concret în contract, din motiv că nici-una dintre părți nu a putut stabili cu exactitate termenul, deoarece lucrarea era complicată;

- la materialele cauzei penale a fost anexată prin intermediul cancelariei instanței de judecată o declarație făcută de către partea vătămată în prezența apărătorului inculpatului și prin această declarație partea vătămată susține alte circumstanțe decât cele invocate de către partea acuzării;

- declarațiile martorilor acuzării făcute în ședința de judecată sunt total diferite decât cele date anterior la faza de urmărire penală și anume se prezumă faptul că prezenți la întocmirea așa numitului contract-comandă, au fost prezenți 5 persoane, trei dintre care sunt martori ai acuzării și toate aceste trei persoane au dat declarații contradictorii, vis-a-vis de cine a semnat recipisa, cine a dat banii, cine era prezent, care au fost condițiile. Mai mult ca atât toți martorii acuzării au confirmat faptul că inculpatul totuși a efectuat lucrări în proporții de 60%.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului și avocatului Spoială Sergiu în numele inculpatului Toderici Veaceslav, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a conchis că acțiunile lui Toderici V. confirmă săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că pedeapsa stabilită de instanța de fond este legală și echitabilă în raport cu gravitatea faptei comise la stabilirea căreia s-a ținut cont de toate circumstanțele atenuante prezente în speță, nefiind stabilite careva încălcări.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentând că în apelul declarat procurorul a solicitat aplicarea pedepsei complimentare obligatorii prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia Toderici V. a fost condamnat, iar instanța de apel contrar prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală nu s-a pronunțat asupra argumentului dat, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului. Prin urmare, consideră că în speță este prezent temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată parțial decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, în cauza penală în privința lui Toderici Veaceslav și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, instanța corect a încadrat acțiunile lui Toderici V. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, însă nu s-a pronunțat asupra pedepsei complimentare, obligatorii.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, a fost respins apelul avocatului Spoială Sergiu în numele inculpatului Toderici Veaceslav, a fost admis apelul procurorului casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Toderici Veaceslav XXX recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și pedepsit la 8 ani închisoare în penitenciar de tip închis i se aplică pedeapsa complementară privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a afacerilor pe un termen de 5 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit vinovăția inculpatului care se confirmă prin declarațiile părților vătămate Oglindă Mihail, declarațiile martorilor Straistă Ion, Straistă Svetlana, Buga Dumitru, Burlac Ion, Berezovschi Radu, precum și: procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 25 martie 2016; procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 09 aprilie 2016; procesul-verbal de confruntare din data de 23 martie 2016; actul nr. 1 din 23 septembrie 2009; recipisa întocmită la data de 15 iunie 2014.

În aceste condiții, în urma examinării mijloacelor de probă sus citate, Colegiul Penal conchide că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, Toderici Veaceslav, încadrarea juridică corectă și anume conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa penală principală aplicată inculpatului, Toderici Veaceslav, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, verificând legalitatea sentinței primei instanțe în privința ultimului constată că, instanța

de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și art. 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În concluzie, asupra celor relatate, instanța de apel remarcă că la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului, Toderici Veaceslav XXX, fiind legală, echitabilă și individualizată.

Totodată, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului, Toderici Veaceslav, au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, care prevede pedeapsa în formă de închisoare de la 8 ani, pînă la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, Toderici Veaceslav, va fi pe deplin atins, prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, pe un termen de 8 ani, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

În aceste condiții, urmează a fi notat că pedeapsa este principalul mijloc de realizare a scopului legii penale. Mai mult decît atît, pentru ca echitatea socială să fie reală, iar pedeapsa echitabilă, aceasta trebuie să fie dispusă cu respectarea strictă a principiului diferențierii și individualizării pedepsei penale

Instanța de apel a notat necesitatea de drept de a interveni în sentința contestată la capitolul neaplicării față de inculpatul, Toderici Veaceslav, a sancțiunii penale complementare, reieșind din următoarele considerente

Reieșind din considerentele vizate, dar și avînd în vedere nemijlocit faptul că norma de condamnare comisă de către inculpatul, Toderici Veaceslav, care prevede în mod obligatoriu privarea de dreptul de a ocupa funcții, sau de a desfășura o anumită activitate, instanța a considerat necesar de a numi inculpatului, Toderici Veaceslav, sancțiunea complementară în formă de privare de dreptul de a ocupa funcții de administrare a afacerilor pe un termen maxim prevăzut de norma de condamnare de 5 ani.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond neîntemeiat a omis a se expune asupra aplicării acestei sancțiuni, de vreme ce aplicarea acesteia este obligatorie de drept, totodată această sancțiune complementară este proporțională.

Reieșind din circumstanțele indicate, instanța de apel a respins ca nefondat apelul declarat de avocatul, Sergiu Spoială, în interesele inculpatului, Toderici Veaceslav și a admis apelul declarat de către procuror, casînd sentința pronunțată în partea neaplicării față de Toderici Veaceslav, a sancțiunii complementare, și pronunțînd în această parte o hotărîre nouă, conform ordinii prevăzute pentru prima instanță

8. Nefiind de acord cu hotărîrile menționate, inculpatul Toderici Veaceslav, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 1), 3), 5), 6), 8), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărîri de achitare. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. Totodată, menționează că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ori sunt prezente relații civile.

8.1. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de

inculpatul Toderici Veaceslav, solicitînd respingerea acestuia, deoarece decizia instanței de apel este corectă și corespunde legii.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Toderici Veaceslav, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurentul în recursul său invocă ca temei de casare a hotărîrii instanței de apel pct. 1), 3), 5), 6), 8), 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care reglementează situația cînd hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, dacă: nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei; ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile cînd legea prevede altfel; cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, însă sunt relații civile între părți.

De asemenea, Colegiul penal, verificînd argumentele recursului, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel care este recurată, constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea avocatului inculpatei și admiterea apelurilor declarate de procuror și avocatul părții vătămate.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia corectă de casare a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri de condamnarea lui Toderici Veaceslav, care este expusă desfășurat și argumentat în pct. 7.1. din prezenta decizie.

Or, în fapt, hotărîrea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apărătorul inculpatei, procuror și avocatul părții vătămate în apelurile declarate,

specificînd motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, pronunțînd o hotărîre legală.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea de recurs ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Așa dar, pornind de la temeiul invocat de recurent: pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul relevă că, potrivit dispoziției punctului respectiv: „hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, însă acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Mai mult ca atît, Colegiul menționează că, motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investite cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, just a stabilit și a reținut în sarcina lui Toderici Veaceslav încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal.

Din materialele dosarului rezultă, că instanțele de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii încriminate.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

În speță, instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatei de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpata în comiterea infracțiunii de escrocherie nu poate servi temei pentru achitarea acesteia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acesteia în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmîndu-se scopul evitării răspunderii penale.

Versiunea inculpatei este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel a fost stabilit cu

certitudine că acțiunile lui Toderici Veaceslav întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului precum că faptele inculpatului nu constituie elementele infracțiunii incriminate, pe motiv că relațiile dintre inculpat și partea vătămată poartă caracter civil și nu penal.

Analizând natura raporturilor juridice între inculpat și partea vătămată menționate, este evident că acestea poartă un caracter penal. Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Astfel, obiectul infracțiunii de escrocherie - obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală, sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Obiectul material - banii care aparțineau lui Oglindă Mihail, însușite ulterior prin abuz de încredere de către Toderici Veaceslav.

Latura subiectivă - comiterea de către Toderici Veaceslav a acțiunilor de însușire prin abuz de încredere prin intenție directă și prin scop de profit.

Latura obiectivă - dobândirea ilicită de către Toderici Veaceslav a bunurilor lui Oglindă Mihail prin înșelăciune și abuz de încredere.

Poziția inculpatului, prin care se neagă prezența intenției în acțiunile sale, Colegiul o consideră una neargumentată, respectiva poziție vine în contradicție cu cumulul de probe cercetate în ședințele de judecată și care confirmă pe deplin vinovăția lui Toderici Veaceslav în faptele incriminate.

Potrivit circumstanțelor constatate în cauza deferită judecății, intenția inculpatului a fost demonstrată prin faptul că dânsul și-a asumat angajamente față de partea vătămată, dar nu intenționa să le execute.

În continuare, având în vedere că recurentul invocă despre faptul că între inculpat și partea vătămată au existat relații civile, Colegiul penal pentru a da răspuns la aceste alegații, și anume în partea ce ține de delimitarea infracțiunii de escrocherie de un litigiu civil, ține să specifice despre statuările doctrinare și jurisprudențiale în materie. Astfel, la delimitarea nominalizată trebuie de luat în considerare că temeiul aplicării răspunderii în baza art. 190 Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile.

Sub incidența legii penale intră doar acele încălcări care demonstrează rea-voință și fraudă din partea făptuitorului. Nu este supus îndoielii faptul că atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are, își demonstrează reaua-voință în raport cu victima. Or, nu putem afirma, retrospectiv, că inculpatul nu a fost în măsură să-și execute obligațiile patrimoniale asumate față de partea vătămată, dat fiind că dânsul a recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimei.

Mai mult, nu poate fi invocată imposibilitatea făptuitorului de a îndeplini obligațiile asumate deoarece nu erau suficienți bani – ca temei de a nu-i fi aplicată răspunderea penală – dacă a manifestat rea-voință sau intenție frauduloasă față de obligațiunile asumate în raport cu victima.

În esență, delimitarea dintre escrocherie și încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerare două aspecte de maximă importanță:

- atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor;

- prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

La caz, s-a constatat cu certitudine că, Toderici Veaceslav, având scopul și intenția de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul că deține atelier de tâmplărie în or. Cricova, mun. Chișinău și poate în termen de un an de zile să confecționeze un iconostas la prețul de 14 000 euro pentru biserica din s. Coșernița, r-nul Criuleni, sub pretextul cumpărării lemnului, a însușit inițial, la data de 23 septembrie 2009, suma de 5 000 euro, care îi aparțineau lui Oglindă Mihail și care conform cursului oficial al BNM constituiau suma de 82 987,50 lei după care, însușind încredere pentru confecționarea unor elemente pentru iconostas și asigurându-l pe Oglindă Mihail că lucrarea va fi finisată în termenul indicat, a mai solicitat încă suma de 4 500 euro, sumă care la data de 16 februarie 2010 i-a fost transmisă lui Toderici Veaceslav de către Straistă Ion și care conform cursului oficial al BNM constituiau suma de 78 134,40 lei, însă până în prezent iconostasul așa și nu a mai fost confecționat și transmis bisericii din s. Coșernița, r-nul Criuleni, iar banii primiți de către inculpatul, Toderici Veaceslav XXX, pentru confecționarea iconostasului au fost de către el însușiți, cauzând în acest mod părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 161 121,90 lei.

Prin urmare, Colegiul conchide că motivarea recursului inculpatului prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală se consideră necorespunzătoare potrivit cerințelor avute în vedere de legislator la stabilirea acestui temei de recurs.

Generalizând cele menționate mai sus, Colegiul penal constată că acțiunilor lui Toderici Veaceslav i s-au dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acesteia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, fapt care a permis aplicarea în privința acestuia a pedepsei închisorii în limita sancțiunii normei penale, cu privire de dreptul de a exercita activitatea de gestionare a mijloacelor financiare.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul **Toderici Veaceslav XXX**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **14 martie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan